18/04/2020

“Οι ψυχροί χειμώνες κάποτε φθάνουν στο τέλος”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως

Εγκύκλιος επί τη εορτή του Πάσχα 2020 εξέδοσε ο Σεασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος, όπου, καθώς λέγει χαρακτηριστικά: “Ἀκριβῶς καί στήν παρούσα θλίψη καί δοκιμασία, «οἵα οὐ γέγονε» (Ματθ.24,21) στή γενεά μας, ὀφείλουμε ὡς πιστοί καί συνετοί χριστιανοί μαζί μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, νά τήν ὑπομείνουμε καρτερικά καί ἀγόγγυστα. **Καί εἶναι βέβαιο ὅτι Ἐκεῖνος πού τήν ἐπέτρεψε γιά λόγους πού μόνο ἡ Θεία Πανσοφία Του γνωρίζει, Ἐκεῖνος γρήγορα θά δώσει τή λύση**. Οἱ ψυχροί χειμῶνες μέ τούς παγετούς καί τίς καταιγίδες κάποτε φθάνουν στό τέλος καί παραχωροῦν τή θέση τους στήν ἄνοιξη μέ τούς καθάριους οὐρανούς καί τή μοσχοβόλιστη πλάση...”. Ενώ, και λίγο παρακάτω, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: **“Ἄς καταπνίξουμε, λοιπόν, ἀδελφοί καί πατέρες, τή δικαιολογημένη θλίψη μας, πού οἱ μεγάλες καί παμπόθητες ἑορτές τῆς πίστεώς μας πέρασαν χωρίς ἐμᾶς, χωρίς νά προσκυνήσουμε τόν Ἐσταυρωμένο** καί χωρίς νά λιτανεύσουμε τόν Ἐπιτάφιο. Ἄς παρηγορηθοῦμε μέ τή σκέψη, πόσοι συνάνθρωποί μας χρόνια τώρα στεροῦνται λόγω ἀσθενείας αὐτήν τήν πνευματική εὐτυχία καί

ἀπόλαυση. Ἄς ὁπλισθοῦμε μέ λίγη ἀκόμη ὑπομονή καί «ἔτι μικρόν ὅσον ὅσον» (Ἑβρ. 10,37) καί γρήγορα θά ἔλθει τό τέλος τῶν ἐπιβληθέντων ἀπό τήν Πολιτεία προνοητικῶν μέτρων καί θά ξεχυθοῦμε ἀπό τίς κυψέλες μας γιά νά τρυγήσουμε καί πάλι τό νέκταρ τῆς κατά Θεόν ὡραίας καί γλυκειᾶς ζωῆς”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί πατέρες

Μέ κατώδυνη τήν ψυχή ἐπικοινωνοῦμε τό ἐφετινό Πάσχα μαζί σας. Ζώντας ἡμέρες καί ὧρες πρωτόγνωρες γιά ὅλους μας, ὀφείλουμε παρά ταῦτα, καταπνίγοντας τά δυσάρεστα συναισθήματά μας, πρωτίστως νά σταθοῦμε στό ὕψος μας ὡς πιστοί μαθητές τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Τώρα εἶναι ἀνάγκη νά μελετήσουμε τά σοφά λόγια τοῦ πολυάθλου Ἰώβ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης «εἰ τά ἀγαθά ἐδεξάμεθα παρά Θεοῦ τά κακά οὐχ ὑποίσομεν;» (Ἰώβ, 2.10). Τόσα, δηλαδή, ἀγαθά, τόσα καλά καί εὐχάριστά μᾶς ἔδωσε ὁ Πανάγαθος Θεός, καί τώρα πού ἐπέτρεψε αὐτήν τήν δοκιμασία δέν θά τήν ἀνεχθοῦμε, δέν θά τήν ὑποφέρουμε; Ὁ ἴδιος Θεός δέν εἶναι, ὅταν μᾶς δίνει πλουσιοπάροχα τά ἀγαθά Του καί ὅταν ἀντί γιά ἀγαθά ἐπιτρέπει θλίψεις καί δοκιμασίες;

Ἀκριβῶς καί στήν παρούσα θλίψη καί δοκιμασία, «οἵα οὐ γέγονε» (Ματθ.24,21) στή γενεά μας, ὀφείλουμε ὡς πιστοί καί συνετοί χριστιανοί μαζί μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, νά τήν ὑπομείνουμε καρτερικά καί ἀγόγγυστα. Καί εἶναι βέβαιο ὅτι Ἐκεῖνος πού τήν ἐπέτρεψε γιά λόγους πού μόνο ἡ Θεία Πανσοφία Του γνωρίζει, Ἐκεῖνος γρήγορα θά δώσει τή λύση. Οἱ ψυχροί χειμῶνες μέ τούς παγετούς καί τίς καταιγίδες κάποτε φθάνουν στό τέλος καί παραχωροῦν τή θέση τους στήν ἄνοιξη μέ τούς καθάριους οὐρανούς καί τή μοσχοβόλιστη πλάση…

«Θαρσείτω, λοιπόν, θαρσείτω λαός τοῦ Θεοῦ!» Ἐξάλλου ἄς μήν μᾶς διαφεύγει τίς δύσκολες αὐτές ὧρες, ὅτι ὅπως εἶπε τό Ἅγιο Πνεῦμα διά τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς τό ἀγαθόν…» (Ρωμ.8,28). Γιά ὅσους ἀγαποῦν πραγματικά τό Θεό, ὅλα καί τά εὐχάριστα καί τά δυσάρεστα, καταλήγουν σέ κάτι καλό. Καί λίγο καλό ἦταν, πού παρά τή δυστυχία μας, ὅταν τόσοι συνάνθρωποί μας ἔφυγαν ξαφνικά ἀπό τήν παροῦσα ζωή μέ τρόπο μάλιστα ὀδυνηρό χωρίς τά προσφιλῆ τους πρόσωπα δίπλα τους στίς τελευταῖες τους στιγμές, μικρό καλό ἦταν, πού τέτοια θαυμαστή ὁμόνοια ἐπικράτησε ἀνάμεσά μας, πού τέτοια σπάνια ἀτμόσφαιρα πολιτισμένη κυριάρχησε στά Κοινοβούλιά μας; Χωρίς κακίες καί μικρότητες; Λίγο καλό τό ἔχετε πού τόσοι συμπολίτες μας συγκινήθηκαν καί ἄνοιξαν εὐχαρίστως τά βαλάντιά τους καί ἔδωσαν γενναῖα ποσά στή ἀντιμετώπιση ἄμεσων ἀναγκῶν μας; Λίγο καλό τό ἔχετε πού τόσοι ἐπίσης εὐλογημένοι ἀδελφοί μας στό χῶρο τῆς δημόσιας ὑγείας, ἰατροί, νοσηλευτές,

μεταφορεῖς, νέα παιδιά, ὁπλίσθηκαν μέ τέτοια ὑπέροχα φιλάνθρωπα αἰσθήματα, μέ τόση χριστιανική αὐταπάρνηση καί ἄφθαστο ἠθικό ἡρωισμό καί βρίσκονται στό πλευρό τῶν ἀσθενούντων;

Ἄς καταπνίξουμε, λοιπόν, ἀδελφοί καί πατέρες, τή δικαιολογημένη θλίψη μας, πού οἱ μεγάλες καί παμπόθητες ἑορτές τῆς πίστεώς μας πέρασαν χωρίς ἐμᾶς, χωρίς νά προσκυνήσουμε τόν Ἐσταυρωμένο καί χωρίς νά λιτανεύσουμε τόν Ἐπιτάφιο. Ἄς παρηγορηθοῦμε μέ τή σκέψη, πόσοι συνάνθρωποί μας χρόνια τώρα στεροῦνται λόγω ἀσθενείας αὐτήν τήν πνευματική εὐτυχία καί ἀπόλαυση. Ἄς ὁπλισθοῦμε μέ λίγη ἀκόμη ὑπομονή καί «ἔτι μικρόν ὅσον ὅσον» (Ἑβρ. 10,37) καί γρήγορα θά ἔλθει τό τέλος τῶν ἐπιβληθέντων ἀπό τήν Πολιτεία προνοητικῶν μέτρων καί θά ξεχυθοῦμε ἀπό τίς κυψέλες μας γιά νά τρυγήσουμε καί πάλι τό νέκταρ τῆς κατά Θεόν ὡραίας καί γλυκειᾶς ζωῆς. Ἀμήν

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

παντοτινός πρός τόν Θεόν εὐχέτης σας.